

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Eadem præsentia, & efficacia fusiùs explicatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

aut vilis, nullus locus tam amplus aut angustus, in quo non Deus & tota substantia virtusque illius existat. Hinc ille: *Non longè est ab unoquoque nostrum: in ipso enim vivimus, & mouemur, & sumus.* Act. 17 28.

In ipso tanquam in efficiente, tanquam in basi & vase capiente, tanquam in sede & fundo sustentante, tanquam in aëre conservante, tanquam in domicilio protegente, & tanquam in fundamento firmissimo, teste S. Dionysio. Itaque præsentia Dei non exigit tantum potentiam & inspectionem, sed etiam intimam coniunctionem; quam qui agnoscit, velut clypeo se munit, quo omnes Sancti in huius vitæ militia sunt vsi. Hinc enim Apostolus ait: *Ut possitis comprehendere, cum omnibus Sanctis; omnes enim Sancti præsentiam, & immensitatem Dei comprehenderunt. Quin & ipsi Ethnici, quod meritò ruborem inijciat Christianis. Nam Seneca est illud præceptum: Sic cum Deo loquere, quasi homines audiant: sic cum hominibus, quasi Deus te audiat.* Et Thales septem Græciæ sapientum vnus dicebat: *homines sibi persuadere debere, Deos omnia cernere, Deorumq; omnia esse plena, ut coram illis castè & sanctè vivant.* Qui etiam rogatus, num facta iniqua Deos laterent? respondit: *Ne cogitata quidem, secretis enim cogitationibus celeste Numen adest, & interest.* S. Dionys. l. de diu. nom. c. 1. & 10. Ephes. 3. 16.

Quare, qui hanc fidem habet, potest Deum debetque in omnibus rebus credere præsentem, nõ tantum tanquam in effectu, vestigio, atq; imagine; sed etiam vt ibi re ipsa latent, & velut velo tecti; cum sint omnes creaturæ veluti sipariũ & velamen Sancta-sanctorum tegentia. Si quis Principem sciret, post tapetia absconditum, aut, vt olim post cortinas ac velum Iudicem, an auderet contra eum loqui? Et loquuntur homines contra Deum, post, & in omnibus creatis rebus existentem? *En ipse stat post parietem nostrũ, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos;* Cant. 2. 9. audit omnia, videt omnia, arbitratur omnia. Iubebat Alphonfus Arragoniæ Rex, sub tentorio, consistens militem, extra tentorium de se malè loquentem, longiùs recedere, eò, vbi à rege non audiretur. An non iubet & Deus homines linguam compescere vibratam in eum, sub omni creatura, consistentem? Et quò ibit homo, vt Deus non adsit? nõ audiat? Nusquam ergo maledicendus, vbique est benedicendus; cum in omni loco, mentis intuitu eum contemplationeque, possimus cognoscere præsentem. Si quis irascentem, si blasphemantem, si digladiari, rixari, latrocinari, calumniari volentem introdu-

duceret in templum, & id, coram venerabili Eucharistia, coram altari, dum sacra hostia populo sublimis ostenditur, facere iuberet, an nō iram & cæteros affectus temperaret? quis enim ibi ausit talia perpetrare? quis, si Eucharistiam in lingua haberet, blasphemare, præsumeret? At, sicut Christus in hostia, ita Deus in lingua & quavis natura præsens est, licet non appareat oculis corporis. Vbi autem Deus, ibi tres sunt Personæ, cum tota potentia, sapientia, bonitate, iustitia, maiestate; immò magis præsens est, quàm res ipsa sibi sit præsens ipsi. Res enim non est tota in singulis suis partibus, neque vna pars præsens est alteri, at totus Deus omnibus creaturarum omnium partibus præsens est intimè, & extimè, vt res omnes, & totus mundus in illo sit, sicut spongia in mari intimè eo penetrata, & extimè circumfusa; item sicut globus crystallinus luce Solis & perfunditur intus, & extra circumfunditur. Vsq̄ue adeò velut diligens Pædagogus vbique occurrit Deus, nec finit suos alumnos ex oculis suis elabi: sequitur, præcedit, latus cingit, manu ducit.

X I.

Simeon Me-
taphr. apud
Sur. 1. Febr.

Hoc est magnum spiritualis vitæ fundamentum: hoc facit, vt Deus ametur, vt timeatur, vt illi nos intimè coniungamus, & à peccato resiliamus. Cum Ephræm Edessæ moraretur, Styx cum per mulierculam in vicinia habitantem oppugnauit. Cū enim ille sibi ipse prandium coqueret, illa è vicina domo & fenestra non curiosè tantùm, sed etiam meretriciè introspiciens, dixit: *Benedic Abba*, cui ille eo, quo decebat habitu, gestu & sermone; *Dominus tibi benedicat*, inquit. Tum illa rursus, cum petulanti risu: *sed quid tuo cibo deest?* Mox ille: *Tres lapides, & parum luti, vt hæc obstruatur fenestra.* Non obturatum erat os mulieris, quæ subiecit: *Insolentem te fecit, quòd prior compellauit: Ego verò volo tecum dormire.* Dubium an hæc impudentia femina potius, quàm sancti viri prudentia sit admiranda. Nam quasi in facinus consentiret, ita cæpit de conditionibus agere. Arrectis illa auribus petit conditiones. Tum Ephræm, si tibi vis, inquit, dormire mecum, vbi tibi dixerò, fieri potest, quod petis. Quærit illa locum: *Non alio*, inquit Ephræm, *loco tecum congruediar, nisi in medio ciuitatis.* *Sed non*, inquit illa, *pudore & rubore aperte afficiemur à videntibus hominibus, si sic nos taceamus in medio?* *Capta est mulier, quæ voluit capere impatibilem animam, & inexpugnabilem, vt quæ ne hoc quidem potuerit cognoscere, quod dicit Salomon:*